

במדינה

מיפלגות חושך על פני תהום

עסקני ש"ם העניקו השבוע הזדמנות להציין לתוך עולמן הרוחני המסגר של הישיבות

השר המזקן, הרב יצחק פרץ, עמד השבוע על רוכן הכנסת והשמיע מליצות רמות על כבודן של בנות ישראל, על המקום החשוב שלהן בהילכות מלחמה, על תפקידן לדרבן את הגברים להגן על האומה. הוא עשה כל מאמץ לטשטש את הרושם הקשה של דיכוי חברו לסיעת-ש"ם, שימעון בן-שלמה, חבר ועדת-התודיה והביטחון, אשר טען כראיון למקומן ירושלמי-ההרוגים בלבנון לא נופלים מפני שצה"ל נמצא שם, אלא מפני שיש פריצות בצבא. הכנות הן הגורמות להרג.

השר הסתייג מן הדברים, שיוחסו לח"כ בן-שלמה, כפי שאמר, וחברו יושב באולם המליאה ושתק. נראה היה, כי השניים מבקשים להתנער מן ההכרזה.

„ערוות דבר“. אך הח"כים שומרי-המציאות, שהגיהו מתוך חשכת האלמוניות של הישיבות למרכז הבימה הפוליטית, נוקטים כנראה כשיטה הישנה והברוקה: לפני גויים או כופרים אין חובה לומר את האמת. מותר, לפעמים, לסגת למראית-עין, כדי שלא לעורר את זעמם, חלילה.

בתוך ביתם פנימה המשיכו להטיף את תורתיהם. הח"כ, ששמר על שתי-קה מנומסת בכנסת — כנאמו היחיד עד כה כמליאה הוא טען כי החזרה בתשובה היא הפיתרון הטוב ביותר למשבר הכלכלי — נתן דרור ללשונו באוזן אוהדת. כראיון לגיליון האחרון של השבועון החרדי ערב שבת הוא חזר לסרו:

„אמרת דברים שמקובלים על כל רבתינו. מה רוצים, שאשמיע את קול אנשי השמאל?“

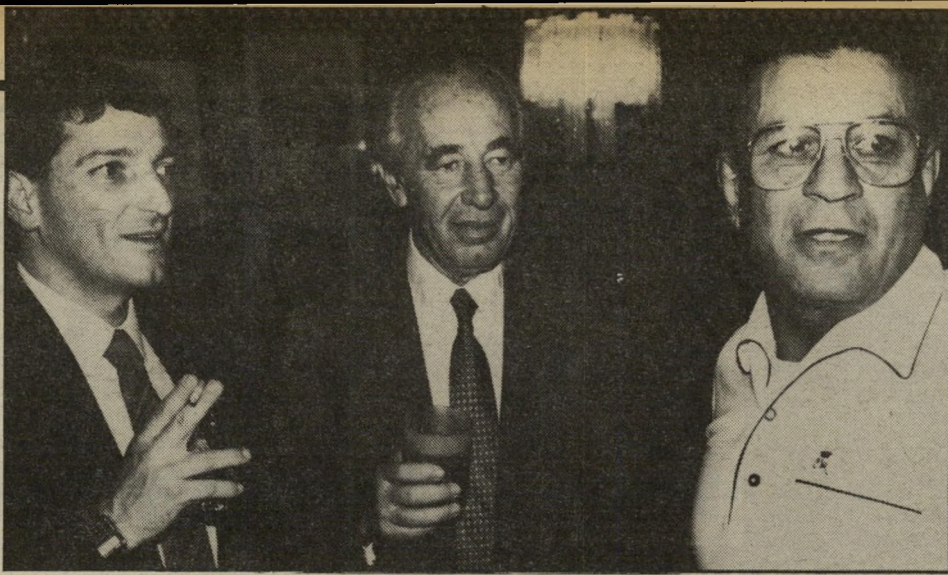
האכידות צריכות להביא אותנו למחשבות אחרות, ללכת באותה הדרך שבה הלך עם ישראל בכל הדורות, לברוק את הנעשה במחנה. שררי כבר התורה אמרה: והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר... השוהות יחדיו של חיילים וחילות הוא פגיעה בקדושת המחנה. ביטחון החיילים יקר לי, וראיתי חובה מוכנת מאליה לומר את הדברים, אינני מבין על מה קם הרעש הגדול.“

בהמשך גם הסביר חבר ועדת-התודיה והביטחון כיצד מתחוללת התר-פעה הנוראה הזאת, איך בריק גורמות החיילות למותם של החיילים: יש השגחה פרטית של הקדוש-ברוך-הוא על כל חייל וחייל, ושרות-הבנות עלול, חלילה, להביא להסרת ההשגחה הפרטית.

הוא גם אינו מרגיש בודד במאבקו על שמירת קדושת המחנה: „כבר היום קודם אותי מאיר כהנא בכנסת כתי-להבות מרוכה, וכירך אותי על דבריי.“ הרב, שלא הבין על מה הרעש הגדול, גם הוסיף טרדניה: „אסור לרבר בשם האמת התורתית הקדושה שלנו? מה, זאת לא ארץ רמוקרטית?“

חגיגה תמורת חרמה. נשיאת שמה של הרמקרטיה כפי של העסקן החרדי שגולד בתימן, אך המתנגד, חושב ומטיף, לרעיונות שרווחו לפני מעורות שנים בישיבות של ליטא, אינה עשורת גיחוך, אלא חרדה. כי לעומת החינוך האנטי-דמוקרטי, האנטי-מור-דני והאנטי-הומאניסטי המוענק לאל-פני בחורי-הישיבה, נראית מערכת החי-נוך הכללית במדינה, שהיא כעצמה ח-שוכה ומטפחת פאשיזם (ראה הנדון) כנאורה ורחבת-אופקים.

רזומה אחרת לגישה הדמוקרטית של אנשי ש"ם נתן השבוע השר פרץ, כאשר דיבר על עצורי המחתרת הי-ודית, הנאשמים כרצח: „הם אנשים טובים, שמנהיגיהם היתעו אותם. סוף כל סוף, הם לא הרגו, הם וחלילה, שום יהודי.“

עמירם ניר עם שימעון פרס ואיבי נתן או זה או זה

ניר נקיה-כפיים עזב את הנהלת קול-השלום ב־26 בחודש מרס השנה, באותה התקופה הוא מונה כנ-ציג המערך בוועד המנהל של רשות השידור, והוא רצה למנוע לזות-שפ-תיים.

המעניין הוא, שבאותה תקופה היו

עוד מתקופת-הלימודים המשותפת באוניברסיטה העברית בירושלים יומי הרווקות העליונים כבירה. ניר היה זה שערך היכרות בין אייבי ואלבין.

שני החברים הטובים, לצד חברים אחרים של אייבי, מתקופת שירותו

מי אם כן מחזיק בקול-השלום?

רווקים עליזים

ב חורף לפני שנתיים נקלע אייבי לקשיים עצומים, הן פי-

איך הגיע עמירם ניר, חתנו של בעל „ידעות אחרונות“ לתפקיד של מנהל בחברה של אייבי נתן — יחד עם שותפו לשעבר של המיליונר שאול אייזנברג, מיקי אלבין?

שנות-פיים מוזרים

ההכנות לפיזור הכנסת בעיצומן, וכעבור זמן קצר מונה ניר לתפקיד ראש מטה-הבכירות של פרס.

ואדוץ של הספנות

אבל באן לא נשתיים התשבץ המוזר. האוניה נושאת דגל נפמי והיא כבעלות אגו, תיירידיים, שנייה לפני 12 שנה את התרומות לרכישת האוניה. האוניה, שייכת לאייבי שהוא אורח ישראלי. התעלומה היא מי מחזיק במניות החברה הפנמית. פנמה ידועה מבחינה זו כוואדוץ של עולם הספנות. בריקה גילתה שאיבי הוא בעל 20 מהמניות, ואילו החברה הפנמית מחזיקה ב־809 אחוז ממניות

בחילה-האויר הכריטי ובאל-על, הת-ארגנו כדי לגייס הלוואה גדולה עבור קול השלום, שנוהל כמו חנות מכר לת, כדיברי מי שראו מקרוב מה קורה שם.

הסכום שנדרש כדי להעמיד את אייבי על הרגליים היה כמה עשרות אלפי דולרים.

בעיקבות מתן הלוואה, נרשמה ספינת-השלום כחברה בע"מ אצל רשמי-החברות. אלבין אירגן את הצד הפיננאסי של העסק, וניר, לשעבר כתב רדיו וטלוויזיה, תרם מהידע המיקצועי שלו.

השניים, ביחד עם אייבי, הפכו למנהלי החברה.

את מי ייצג או אלבין, מלבד את עצמו? אישה-העסקים הצעיר, שיש לו

ננסיים והן תיפעוליים. המצב הפיסי של האוניה היה בכירע, היא היתה חייבת להיכנס למיכרוק, והיה צורך לרכוש ווגן חדש, במקום זה שנשבר

מי עומד מאחורי קול השלום? כל ילד יודע: ספק-השלום אייבי נתן. התשובה נכונה, אך רק בשליש.

עמירם ואשתו גרדי לבית מוזס קשר מישפחתי

ביום, אך קופתו היתה ריקה. אייבי עשה מאמצים פרלמנטריים נואשים להביא לשינוי החוק, כדי שיוכל לשרד מאחד מנמלי-הארץ, ולהתגבר על הסכנה בהשטת הספינה הרעועה בלבים.

שרה-תיקשורת דאו, מרדכי (מוטקה) ציפורי, הערים קשיים איך-ספור על דרכו של אייבי, וזה, במר יאוש, גילה לחכריו שהוא מתכ-וון למכור הכל ולעזוב את הארץ.

בעוד שהאוניה עצמה עגנה בנמל אשדוד והדמימה את שידוריה, נתמנו לעזרתו של אייבי חברים טובים. אייבי ידוע כנרבו, והוא הפך למוסד בינלאומי, בגלל תמיכתו בכוכבי-גורל בארץ ובעולם, אך כסף משלו אין לו.

כראש העוזרים לו ניצבו שניים, ניר ואלבין. הם מכירים את אייבי מזה שנים. ניר מכיר את אייבי כבר 16 שנה, כשספק-השלום היה הראשון שהעניק ראיון עיתונאי לניר, כזוה למר בתיכון חדש בתל-אביב וכתב עבור עלון בית-הספר. אייבי אף היה הסנקר בבית-המילה של נמרוד, ננם הבכור של עמירם וג'ודי. ניר מכיר את אלבין כבר 12 שנה.

עיון במימכי חברת קול השלום בע"מ מגלה כמה עובדות מפתיעות. **הראשונה:** כאשר נרשמה החברה כחוק, בחודש ינואר 1983, מונו כמנהלי-החברה, מלבד אייבי, שניים נוספים — אישה-עסקים מיכאל אלבין, או שותפו לעסקים של המיליונר היהודי-פאני חובקה-העולם, שאול אייזנברג; עמירם ניר, או נשוי טרי, שלושה חודשים בלבד, לג'ודי מוזס, בתם של בעלי-הצהרון ידעות-אחרונות, היום מועמדו של שימעון פרס לתפקיד יועצו לענייני טירור. **השנה:** כסוף חודש מרס השנה פרש ניר מניהול חברת קול-השלום, ובמקומו נכנסה אחותו, ליאורה.

השלישית: המממנים של חברת קול-השלום לזיטים בערפל, והם מסתתרים מאחורי חברת SHA LOM PEACE CORP., הרשומה בפנמה, בעלי המניות של החברה הישראלית הם שני עורכי-הדין התל-אביביים של החברה, דויד אפרתי, המחזיק 80 אחוז של המניות ושור תפו למישרד, אמנון רפאל, המחזיק ב־20 אחוז של המניות.

עמירם ואחותו ליאורה מנהלת חדשה

קול-השלום. השבוע, ערב ההכרעה בלישכתו של פרס בעניין מינוי ניר לתפקיד יועץ ראש הממשלה לענייני טירור, התעניינו גורמים שונים בנייר וכ מעשיו. שאלת מינויו של ניר לתפ-קיד, מינוי שלו מתנגדים שירותי ה-ביטחון (העולם הזה 3.10), גרמה לכך שגם קשריו עם אלבין ועם קול-השלום וכו לעיון מדוקדק, א-פילו בפנמה הרחוקה.

בן-ציצין ציטרין